

Folketingets Lovsekretariat

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2025 - 4230

Doknr.
32347778

Dato
11-08-2025

Medlem af Folketinget Karina Adsbøl (DD) har d. 1. august 2025 stillet følgende spørgsmål nr. S 1329 til social- og boligministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. S 1329:

"Hvad er ministerens holdning til artiklen »Emil blev fjernet fra sin familie og flyttet til Fyn med en dags varsel?« bragt i JydskeVestkysten den 1. august 2025, og mener ministeren, at en sådan fremgangsmåde er i overensstemmelse med barnets tarv?"

Svar:

Jeg skal indledningsvist bemærke, at jeg som minister ikke har mulighed for at gå ind i de konkrete sager eller pålægge en myndighed at træffe bestemte afgørelser i en sag. Det er kommunerne, der har myndighedsansvaret og dermed ansvaret for sagsbehandlingen i sager om støtte efter barnets lov, herunder sager om anbringelse uden for hjemmet.

Kommunerne skal overholde loven, og med barnets lov har vi slået fast, at sagsbehandlingen og de afgørelser og beslutninger, som kommunerne træffer, skal ske med udgangspunkt i barnets bedste og med inddragelse af barnets eller den unges perspektiv.

Det gælder også i situationer, hvor et barn eller en ung, der er anbragt uden for hjemmet, skal flytte anbringelsessted.

Når et barn eller en ung anbringes uden for hjemmet, overtager den anbringende kommune ansvaret for den daglige omsorg for barnet eller den unge. Kommunen skal sikre en løbende opfølgning og føre tilsyn med barnet eller den unge på anbringelsesstedet. I den forbindelse skal kommunen være opmærksom på behovet for eventuelt at træffe afgørelse om ændring af anbringelsessted, i det omfang det må anses for nødvendigt under hensyn til formålet med anbringelsen.

Kommunen har på den ene side et ansvar for at sikre kontinuitet og stabilitet i barnets opvækst. På den anden side har kommunen et ansvar for at reagere i tilfælde, hvor et barn eksempelvis ikke trives på sit anbringelsessted, eller hvor anbringelsesstedet ikke længere kan imødekomme barnets behov. Der kan også være tilfælde, hvor forhold på anbringelsesstedet giver anledning til bekymring for barnets trivsel og udvikling.

En faktisk flytning af et barn eller en ung fra ét anbringelsessted til et andet forudsætter desuden både en afgørelse om, at anbringelsesstedet skal ændres, og en afgørelse om valg af det nye anbringelsessted.

Afgørelsen om ændring af anbringelsessted kan påklages til Ankestyrelsen af forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, som ligeledes kan klage til Ankestyrelsen over kommunalbestyrelsens afgørelse om valg af et nyt anbringelsessted.

Udgangspunktet er naturligvis, at en ændring af anbringelsessted skal ske så skånsomt som muligt for barnet. Et barn eller en ung bør ikke flyttes fra den ene dag til den anden, medmindre der er tungtvejende hensyn, der kan begrunde det - f.eks. hvis der er tale om en akut opstået situation eller en bekymring for barnet eller den unge.

Jeg kan forstå på mediedækningen af den konkrete sag, der henvises til i spørgsmålet, at kommunens afgørelse er påklaget til Ankestyrelsen. Jeg kan endvidere forstå, at øvrige involverede parter har underrettet Ankestyrelsen om sagen. Hermed har Ankestyrelsen som kompetent myndighed mulighed for at vurdere, om kommunen har handlet lovligt og i overensstemmelse med barnets tarv i den konkrete sag.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister